

ת"פ 56349/08/16 - מדינת ישראל נגד מאור שתי

בית משפט השלום בכפר סבא

20 פברואר 2019

ת"פ 56349-08-16 מדינת ישראל נ' שתי

לפני בעניין: כב' השופט מיכאל קרשן
המאשימה

מדינת ישראל
ע"י פרקליטות מחוז מרכז

נגד הנאשם

מאור שתי
ע"י ב"כ עו"ד גיא עין-צבי

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד טלי קרת

הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד גיא עין צבי

גזר דין

העבודות

1. הנאשם, מאור שתי יליד 1988, הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום (לאחר שנדחתה טענתו בנוגע לפגמים שנפלו בכתב האישום) בביצוע עבירות של **ניסיון למעשה מגונה בקטינה וניסיון להטרדה מינית**.

2. לפי עובדות כתב האישום ביום 15.3.2016 בשעה 10:13 יצר הנאשם קשר בצ'ט באתר "וואלה" עם א.י, סוכן משטרה שהציג עצמו כקטינה בת 13 בשם "נועש" (להלן - "**המתחזה לקטינה**"). הנאשם כינה עצמו בצ'ט כ"האחד שלך" ותאר עצמו כבן 17.

במהלך ההתכתבות בין השניים שאל הנאשם את המתחזה לקטינה אם בא לה להכיר ואמר לה שידאג לה, יפנק אותה ויעשה בשבילה הכול.

באותו היום בשעה 10:42 עברו השניים להתכתב בתוכנת "סקייפ". הנאשם הציג עצמו בשם "מאור אא". במהלך ההתכתבות בסקייפ אמר הנאשם למתחזה לקטינה שהוא לא לובש מכנסיים והציע "לה" לשוחח עמו באמצעות שיחת וידאו. הנאשם שאל את המתחזה לקטינה אם "היא" מעוניינת שיוריד את תחתוניו וחולצתו, ואם "היא" רוצה לגעת בו ולהרגיש אותו.

הנאשם הפעיל שיחת וידאו, במהלכה חשף את איבר מינו ונגע בו.

במהלך ההתכתבות בסקייפ הפציר הנאשם במתחזה לקטינה לשלוח לו תמונות "שלה" ולהפעיל את מצלמת הווידאו שלה, על מנת שיוכל לראות "אותה". לאחר שהמתחזה לקטינה "אמרה" לנאשם כי אינה מצליחה להפעיל את המצלמה במחשבה, הבטיח "לה" הנאשם שיקנה "לה" מחשב נייד במתנה.

ראיות לעונש

3. לחובת הנאשם ארבע הרשעות קודמות בתחומי הרכוש, האלימות והתעבורה.

4. תחילה הוגשו אודות הנאשם תסקיר שירות מבחן וחוות דעת והערכת מסוכנות. בהמשך, על מנת לעקוב אחרי הליך הטיפול והשיקום בו החל הנאשם, הוריתי לשירות המבחן להגיש תסקיר משלים.

מהתסקירים שהוגשו אודות הנאשם עולה כי הנאשם, כיום כבן 31, נשוי ואב לילד בן שנתיים ולמעלה מעשור עובד כשכיר בתחום הגברה ותאורה בתאטרון. בגיל 14 חבר הנאשם לחברה שולית והיה מעורב בביצוע עבירות שונות. בגיל 21 לערך הצליח הנאשם בכוחות עצמו לערוך שינוי בדפוסי התנהגותו ולהימנע ממעורבות בפלילים בעזרת ניתוק קשריו עם סביבה עבריינית.

שירות המבחן התרשם מהנאשם כאדם אשר גדל בעזובה רגשית ומגיל צעיר החל לגלות הפרעות התנהגות וכיום הינו בעל דימוי עצמי וגברי נמוך ומתמודד עם קשיים בניהול קשרים בין-אישיים וזוגיים.

על רקע ההליך הנדון פנה הנאשם ביוזמתו לטיפול במרכז "התחלה חדשה" והחל מחודש נובמבר 2017 שולב בקבוצה טיפולית שם. כמו כן ביטא הנאשם לפני שירות המבחן רצון לקשר טיפולי, והופנה על ידם למרכז יום טיפולי - "מעגלים". ביוני 2018 שולב הנאשם בקבוצה טיפולית במרכז "מעגלים". מגורמי הטיפול נמסר כי הנאשם משתף פעולה בהליך הטיפול ונראה כי הוא נתרם ממנו ויהיה בו כדי לסייע לנאשם בקידום מצבו והפחתת רמת הסיכון המיני.

נוכח האמור המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם של"צ בהיקף של 180 שעות וצו מבחן למשך 18 חודשים במרכז לשיקום מונע לעברייני מין בקהילה בהתאם לחוק ההגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, תשס"ו 2006 (להלן - "חוק הגנה על הציבור").

מחוות הדעת והערכת המסוכנות שהוגשה אודות הנאשם עולה כי **רמת המסוכנות המינית הנשקפת מהנאשם היא נמוכה- בינונית**. עוד עולה כי אופי הקשר של הנאשם עם קטינות בסביבתו אינו בהיר דיו וכך גם העניין שיש לו במיניות של קטינים, אך ככל הנראה לא מדובר בפתולוגיה מינית. הומלץ על טיפול ייעודי קבוצתי לעברייני מין.

תמצית טיעוני הצדדים

5. ב"כ המדינה, עו"ד נעמי משה, עמדה בטיעוניה על החומרה הקיימת בעבירות מין המבוצעות באינטרנט, עבירות שנעשות בקלות יחסית בשל הנגישות לאוכלוסיית הקטינים ובשל הסיכון המינימאלי הנדרש בביצוען. עוד ציינה ב"כ המדינה את הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם והם שלמות גופם של הקטינים ופרטיותם.

המאשימה הפנתה לפסיקה ועתרה למתחם עונש הולם שנע בין 10 חודשים ל-15 חודשי מאסר לריצוי בפועל והוסיפה כי לצורך הליכי שיקום הנאשם יכול להיות מטופל בכלא.

6. ב"כ הנאשם, עו"ד גיא עין צבי, הדגיש בטיעונו את העובדה כי כתב האישום מגולל אירוע בודד אשר בסופו של יום נעשה כלפי שוטר שהתחזה לקטינה ולא כלפי קטינה. עוד ציין הסנגור כי מדובר במעשה שנעשה ללא מגע באופן שאפשר לנפגע הפוטנציאלי להפסיקו בכל רגע נתון.

הסנגור התייחס לנסיבות חייו הקשות של הנאשם כפי שתוארו בתסקירים וחוות הדעת שהוגשו בעניינו ולשינוי שעשה הנאשם באורחות חייו לפני כעשור. הסנגור ציין את הליך השיקום המשמעותי אותו עובר הנאשם, את שיתוף הפעולה של הנאשם בטיפול, את המלצת הגורמים המטפלים על המשך הטיפול במסגרת הנוכחית והפנה לכך שרמת המסוכנות המינית שנקבעה בעניינו של הנאשם היא נמוכה-בינונית, ולא יותר מכך.

הסנגור התייחס לפסיקה שהגישה המאשימה, הגיש פסיקה נוספת שסומנה נע/1 וביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם צו מבחן ותוכנית של"צ.

7. הנאשם בדברו האחרון אמר כך: "עשיתי מעשה חמור בעיניי שלא עשיתי בחיים. קיבלתי את העונש, אשתי והחיים עושים את שלהם. מה שכבודו יחליט אני אקח".

דין והכרעה

8. הנאשם ניהל שיחת אינטרנט (בשתי פלטפורמות) בעלת אופי מיני עם שוטר אשר הציג עצמו בפני הנאשם כקטינה בת 13. במהלך השיחה הציג הנאשם ל"קטינה" הצעות מיניות וחשף את איבר מינו בפניה באמצעות מצלמת וידאו, תוך שהפציר בה לחשוף עצמה בפניו על ידי תמונות או מצלמת וידאו.

9. עבירות מין בכלל וכאלה המופנות כלפי קטינים בפרט הן חמורות ביותר וראוי כי תוטל בגינן ענישה מחמירה, כזו שתהווה הרתעה ותגלם את הנזק המשמעותי שנגרם לקורבנות העבירה. נפסק זה מכבר כי ביצוען של עבירות מין באמצעות רשת האינטרנט אינו מהווה נסיבה לקולה נוכח הנגישות הרבה של הרשת, החשיפה הגדולה של קטינים לרשת, הקלות בביצוע עבירות מין, היכולת לפגוע במספר גדול של קורבנות באמצעותה והפגיעה הקשה בנפגעי

העבירה שהעבירות בוצעו בהם בביתם - מבצרם [ע"פ 3576/14 מניס נ' מדינת ישראל (29.2.2016)]

עם זה, כפי שציינתי בת"פ 11367-07-14 **מדינת ישראל נ' נטור** (25.2.2018) אליו התייחסו הצדדים בטיעוניהם ועליו לא הוגש ערעור מטעם המדינה, קיימת הבחנה חשובה בין מקרים בהם מבצעי העבירות פגעו הלכה למעשה בזולת לבין מקרים בהם בפועל לא נפגע איש וראוי שהענישה בשני המקרים תהיה שונה.

10. עיון בפסקי הדין אליהם הפנתה המאשימה לימדני כי אין מדובר במקרים דומים אשר ניתן להשליך מהם על המקרה שלפניי, אם בשל חומרת המקרים או תדירותם ואם בשל קיומן של עבירות נלוות באותם מקרים (כך למשל עבירה של החזקת חומר תועבה ובו דמות של קטין).

11. בבואי לקבוע את מתחם העונש ההולם את מעשה הנאשם, אתן דעתי לעקרון היסוד לפיו על העונש להלום את המעשה, לערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם (הגנה על גופם של קטינים ועל בטיחות הגלישה ברשת האינטרנט), לרמת הענישה המקובלת ולנסיבות ביצוע העבירה (לרבות העובדה שמדובר במקרה בודד בו לא נפגע בפועל איש).

בהתחשב בכל האמור אני קובע כי מתחם העונש הראוי במקרה שלפניי נע בין מאסר בן מספר זעום של חודשים (שניתן לרצות בעבודות שירות) לבין 9 חודשי מאסר בפועל, כעונש עיקרי.

12. נוכח הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, וביניהן הודאתו של הנאשם בהזדמנות הראשונה באופן שחסך זמן שיפוטי, העדר עבר פלילי בתחום המין, הפגיעה שעלולה להיגרם לנאשם ולמשפחתו כתוצאה מן העונש ומאמציו הכנים והמשמעותיים של הנאשם לחזור למוטב ולהשתקם, היה מקום לכאורה לגזור על הנאשם עונש בתחתית המתחם שקבעתי.

13. אלא שסבור אני כי מקרה זה מצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם לצורכי שיקום, בהתאם לסעיף 40ד לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - "**החוק**").

מיד לאחר שנחשף המקרה במסגרת חקירת המשטרה פנה הנאשם ביוזמתו לקבלת טיפול במרכז "התחלה חדשה". בהמשך, בשל המוטיבציה המשמעותית והרצון הכן שגילה נשלח הנאשם על ידי שירות המבחן לטיפול נוסף במרכז "מעגלים". מחוות הדעת עולה כי הנאשם משתף פעולה עם הטיפול, מגלה רצון להמשיך בו וברור כי הטיפול מיטיב עמו במישורים רבים. על כך מעידים גם גורמי הטיפול.

ברי כי שליחת הנאשם מאחורי סורג ובריח ואף לביצוע עבודות שירות, בהינתן מצבו המשפחתי והתעסוקתי, יפגעו בשיקומו ובוודאי לא ישיגוהו באופן מיטבי.

14. סבורני כי דווקא בעבירות המין ישנו אינטרס חברתי ברור בשיקומם של מבצעי העבירות וכאשר מתגלה פתח משמעותי לשיקום יש לנסות לתת לכך יד ולקדם המשך הליך טיפולי מיטיב, זאת כמובן בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה. ברי כי כך סבור גם המחוקק אשר ראה לנכון להתקין את פרק ג'1 לחוק הגנה על הציבור שעניינו שיקום מונע של עברייני מין **בקהילה**.

15. במקרה שלפני שוכנעתי כי קיים סיכוי ממשי לשיקום הנאשם ומצאתי לקבל את המלצתו של שירות המבחן כפי שחזרה על עצמה בשני התסקירים שהוגשו. עם זה, ראיתי בנסיבות המקרה להגדיל מעט את היקף השל"צ.

16. לאחר ששקלתי את כלל נסיבות המקרה החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. של"צ בהיקף של 240 שעות. הזהרתי את הנאשם כי אם לא ימלא אחר השל"צ ניתן יהיה להפקיעו ולהוסיף על עונשו.

ב. מאסר על תנאי בן 4 חודשים והתנאי הוא כי במשך תקופה בת שלוש שנים לא יעבור הנאשם עבירה לפי פרק י' סימן ה' לחוק.

ג. צו מבחן למשך 18 חודשים, במסגרת תכנית לשיקום מונע בהתאם לחוק להגנה על הציבור. הזהרתי את הנאשם כי אם לא יעמוד בתנאי צו המבחן, ניתן יהיה להפקיעו ולהוסיף על העונש.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן והודע היום ט"ו אדר א' תשע"ט, 20/02/2019 במעמד הנוכחים.